

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Filij Deo voca[n]ti potiùs, quàm parenti reuocanti pareant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

340 Cap. XXIX. Cur tam malis, quam bonis honores obueniant?

Theodoret.
lib. 2. hist.
cap. 22.

agebatur, palam Principibus restiterunt Ambrosius, Basilius, Hilarius, Chrysostomus, Martinus, Thomas Cantuariensis, & apud Theodoretum Berocensis quidam Christianus princeps Apostate Iuliano. Quin & aulicilli, Ioannes & Paulus à Iuliano in numerum familiarium inuitati, liberè negauerunt, se apud eum esse velle, quia à IESV Christo defecisset: & Terentiano dixerunt: Si tuus es dominus Iulianus, habeto pacem cum illo: nobis alius non est, nisi Dominus IESVS Christus. Gregorius quoque Magnus restitit Mauritio leges ferenti, cum Ecclesiastica potestate pugnantes. Eundem ordinem seruauerunt, ut Deo magis obedirent, quam hominibus, omnes Martyres, qui tyrannis impia exigentibus non solum non paruerunt, sed etiam fortissime restiterunt. Valde peruersum est, ait S. Bernardus, profiteri te obedientem, in quo nosceris superiorem, propter inferiorem, id est, diuinam, propter humanam, soluere obedientiam. Quid enim? quod si ubet homo, prohibet Deus, & ego audiām hominū, surdus Deo? Non sic Apostoli, clamant quippe dicentes: Melius est vivere Deo, quam hominibus. Quam displiceat vehementer Deo, si ipso contempto, iussa hominum faciamus, offendit in Adamo, cui dixit: Quia audisti vocem uxoris tue, & comedisti de ligno, ex quo praceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo, &c. Inde labor, inde sudor, inde spinæ & tribuli, inde mors, & peccatum in omnes posteros eius propagatum.

IV.

Gen. 3, 17.

Matth 8, 23.

S. Augustin.
serm. 7. in
Evang. te.
cundū Matth.

Quid ergo fiet illis, qui idcirco Deum non honorant, quia parentes contrarium iubentes nolunt offendere? Stat hinc Christus, & annuit tibi, ô iuuenis; inde mater, & retrahit te? Cui simis matrem Deo esse fortiorē? Veniam, ait, & dabo Deogloriam, seruiānque illi, sed ne offendam senem parentem, sinam illum prius emori, tunc liber euolabo ad Crucem Christi. Quis tibi dixit, ô iuuenis, patrem tuum, aut matrem ante te menturum? Nonnè audiūsti ynum è discipulis eius dicentem: Dominus, permitte me primū ire, & sepelire patrem meum? quid illi Iesus respondit? Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Fides cordis eius Domino se offendebat, ait S. Augustinus, sed pietatis diffrebat. Domine autem Christus quando parat homines Evangelio, nullus excusationem vult interponi carnalis huius temporalisq; pietatis. Equidem, & lex Dei habet, & ipse Dominus arguit Indeos, quia defraude-

bant ipsum mandatum DEI. Et Paulus Apostolus in epistola sua posuit
 & dixit: Hoc est mandatum primum in reprobatione: Honora patrem Ephes. 6.
 tuum & matrem tuum; Deus vtiique dicit. Volebat enim iste iuuensis
 obtemperare Deo & sepelire patrem suum: sed est locus, & est tempus,
 & eftres, quae huic rei, huic temporis, huic loco fersiat. Honorandus est
 pater, sed obediendum Deo est. Amandus est generator, sed preponen-
 dus est Creator. Ego (inquit) ad Euangelium te voco, ad aliud opus mihi
 necessarium es. Maius est hoc, quam quod vi facere. Si ne mortuos
 sepelire mortuos suos. Pater tuus mortuum est, sunt alii mortui, qui se-
 peliant mortuos. Moreni sepelientes mortuos quisunt? Potestne mor-
 tuis a mortuis sepeliri? Quomodo inmoluunt, si mortui sunt? Quomodo
 portant, si mortui sunt? Quomodo plangunt si mortui sunt? Et innolu-
 unct, & portant, & plangunt, & mortui sunt, quia infideles sunt. Do-
 cuit nos quod scripsimus est in Cantico Canticorum, dicente Ecclesia Ordin. Cant. 2.
 nate in me charitatem. Quid est, ordinate in me charitatem? Facite
 gradus, & cuicunque deberunt restituete. Nolite anteriora posterioribus
 subdere. Amate parentes, sed preponite Deum parentibus. Attendite
 matrem Machabaeorum. Filii, inquit, nescio quomodo apparueritis in
 ventre. Concipere vos potui, parere potui, formare vos non potui. Il. 2. Mach. 7.
 lumen ergo audite, illum mihi preponite. Nolite attendere ne sine vobis
 remaneam. Pracepit, & fecerit sunt. Quod docuit mater filios, hoc da-
 cebat Dominus IEVS Christus istum cui dicebat, Segnere me.

Pat est vtiique Christianos Numini magis addictos esse, atq;
 illius honori plus tribuere, quam Gentiles; qui tamen nec ipsi sa-
 pe, licet aliqui subditi, si quid contra leges & rationem præce-
 ptum esset, Principibus suis obedire; immo nec Principes sibi ob-
 temperari voluerunt. Celebratur meritò illud Antigoni regis Manut. is
 Macedonum, adulatori, omnia regibus honesta instaurata regibus: at nobis
 responsum: Sunt (per Iouem) barbarorum dumtaxat regibus: at nobis
 ea dumtaxat honesta sunt, que honesta sunt: & ea tantum insta, que in-
 sta sunt. Sicut ergo barbari nullo discrimine habent, honestum
 ne, an in honestum sit aliquid; ita qui sapiunt ad sobrietatem, ad
 id maxime attendant, quis sit, qui iubet, & cui primi, cui secun-
 di honores debeantur. Quod si parentes, si cognati, si domini
 aliquid imperent, quod Deo sit aduersum, illicò cum Petro & Io-
 anne dicuant: Si iustum est in conspectu Dei, vos potius audire, quam Act. 4. 19.
 Deum